

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. června 2020 **odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 29. 1. 2010 č. j. 4 T 48/2019- 129 a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný T. P. zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále sp. zn. 1 ZT 99/2019, dle které se měl dopustit zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, přičemž žalovaného skutku se měl obžalovaný dopustit tím, že *dne 7. 4. 2019 kolem 20.00 hodin ve XXX, okres Bruntál, v pokoji ubytovny na ulici XXX, kam za ním přišla jeho známá V. K. vypít si pivo, tuto osahával na celém těle, líbal na ústa a vyslékl jí mikínu a tričko, přičemž se dožadoval pohlavního styku, což poškozená odmítla a odešla na toaletu, ale po návratu poškozené pro věci tuto povalil na postel, osahával ji na celém těle a líbal ji na prsa, požadoval po poškozené orální styk, což poškozená opakovaně odmítla a rukama ho odstrkovala, poté jí zalehl a zasunul jí své prsty do vagíny, čemuž se poškozená aktivně bránila odstrkáváním a slovním nesouhlasem, a dalšího jednání následně zanechal.*
2. Proti rozsudku podala v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupkyně do výroku o vině. Státní zástupkyně nejprve zrekapitulovala úvahy okresního soudu, které vedly k předmětnému rozhodnutí. Státní zástupkyně se neztotožnila se závěry okresního soudu, kdy uvedla, že v případech trestného činu znásilnění je obvyklé, že proti sobě stojí tvrzení pachatele a oběti ohledně průběhu děje. V daném případě není zřejmé, proč soud neuvěřil tvrzení poškozené, která jednání obžalovaného přesně popsala v přípravném řízení. Jak sám soud v odůvodnění konstatoval, poškozená si při hlavním líčení událost pamatovala pouze zevrubně, proto jí byla přečtena její výpověď z přípravného řízení, kde násilnické jednání ze strany obžalovaného podrobně popsala. K této výpovědi konstatovala, že tenkrát říkala pravdu, nyní je to již dávno a asi se jí vše pomíchalo. Z vystupování a výpovědi poškozené u soudu pak vyplynulo, že tato se nijak nestylizuje a nesnaží vypadat v lepším světle, naopak je zřejmé, že nežije běžně předpokládaným způsobem života, přičemž sama přiznala, že má problémy s alkoholem. V tomto směru pak není namístě konstataování soudu, jakým způsobem měla či neměla poškozená reagovat na danou situaci, když jde o subjektivní posouzení a hodnocení soudu, jeho předpoklady a očekávání. V tomto směru nebyl soud kompetentní se k tomu vyjadřovat, když neměl žádné objektivní podklady. V případě, že měl soud pochybnosti o osobě poškozené a její věrohodnosti, měl přibrat příslušného znalce k vyšetření duševního stavu poškozené, což neučinil. Navíc pokud soud ve svém odůvodnění argumentuje tím, že se poškozené pomíchaly vzpomínky na předchozí případ, přičemž konstatoje věc Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 2 T 106/2007, kde byla

poškozená V. K. rovněž v pozici poškozené, je nutno namítnout, že tento důkaz nebyl vůbec proveden, a tudíž tímto nelze argumentovat. V případě, že by tento důkaz však proveden byl, což se jeví vhodným, měl by být především konstatován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie vypracovaný právě na poškozenou V. K., kde byla konstatována věrohodnost výpovědi poškozené. Dále je nutno poukázat na skutečnost, že původní výpověď poškozené nestojí osamoceně, ale je výrazně podpořena důkazem v podobě záznamu hovoru na linku 158, podle ní bylo dne 7. 4. 2019 ve 21:01 hodin voláno z telefonního čísla XXX, přičemž byl nejprve slyšet ženský pláč, poté postupně slova:

„Nechej mě, prosím tě, nechej mě, prosím, nech mě, já nechci, prosím.“ Mezitím bylo slyšet ženské vzlykání. Pokud by daný okamžik nedocházelo ze strany obžalovaného k jednání popsaného poškozenou, znamenalo by to, že poškozená již v tento okamžik jednala naprosto účelově a programově, a takto si připravovala pozici pro následné trestní oznámení na T. P.. S ohledem na osobu poškozené, její intelekt a životní styl se státní zástupkyně domnívá, byť i jen z neodborného posouzení, že by takto promyšlené a předem připravené akce nebyla poškozená schopna, o čem svědčí i závěry znaleckého posudku v trestní věci sp. zn. 2 T 106/2017, kdy je navrhováno provedení tohoto důkazu. I k tomu by se měl vyjádřit znalec. S ohledem na výše uvedené státní zástupkyně navrhla, aby Krajský soud v Ostravě napadený rozsudek soudu prvního stupně dle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. zrušil a dle § 259 odst. 1 t. ř. věc vrátil soudu prvního stupně, aby znovu jednal a rozhodl.

3. U veřejného zasedání státní zástupkyně setrvala na odvolacích námitkách, kdy upřesnila, že je namísto vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, kdy proto navrhuje zrušení rozsudku okresního soudu a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
4. Krajský soud v rámci veřejného zasedání doplnil dokazování o listinný důkaz v podobě znaleckého posudku ve věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 2 T 106/2007. Z tohoto znaleckého posudku byla přečtena část na čísle listu 16 až 18 týkající se struktury osobnosti poškozené, jejího psychologického portrétu, úrovně jejího intelektu, komplexního posouzení všech složek osobnosti, včetně psychologických. V případě poškozené diagnostickými metodami vyplynulo, že se jedná o osobnost s nevyrovnanou strukturou, slabou organizací, s prvky simplicity ve formátu, osobnost méně diferencovanou, výrazně s intelektem na hranici normy a pásmy defektu, kdy IQ bylo stanoveno na 69. Jako nenarušená se jeví její schopnost běžné sociální adaptace a praktického uplatnění v životě. Celkově klinický obraz svědčí o dostatečné schopnosti se v širší socializaci dle vlastních potřeb zorientovat. Pokud jde o vnímání, myšlení, paměť - odpovídají úrovni dosažené intelektové kapacity. Nejsou zaznamenány poruchy vnímání, ani paměti, v myšlení je elementární smysl pro logické principy, je však povrchní, chudé, s prvky infantilní naivity. Emocionalita je výrazně nezralá nevyvážená, vyznačuje se neklidem a tendencí k snadnějšímu vzplanutí. Prožívání je oploštělé, ochuzení je zejména v oblasti vyšších citů. Je schopna verbalizovat emoce, ale schází hloubka prožitků, převládá inertnost - odolnost vůči vnějším vlivům, s ojedinělými expresivními momenty, ve smyslu dráždivé odezvy infantilně modulováno sociální citění. Typologicky je ladění směrem k extravertzi. Sociabilita se ukazuje jako mělká, jsou znaky slabší sociální přizpůsobivosti, s povrchní interiorizací sociálních norem a celkově s predispozicemi pro snadnější přijímání nežádoucích vzorců chování. Je konstatována osobnostní nezralost se sebestředností. Nevykazuje sice tendence k přibírání dominantních rolí, není však ani zvýrazněná tendence k podřídivosti, v konfliktních či zátěžových situacích kolísá od vzdávání se vlivu a zodpovědnosti při jisté netečnosti až k dominantnímu sebeprosazení. Je zvýšena pravděpodobnost konfrontačních, konfliktních projevů, málo kultivovaných, emotivně nesených reakcí v náročnějších mezilidských situacích. Celkově lze v jejím sociálním chování očekávat nedostatek racionality, cílevědomosti, trpělivosti. Není výrazně snižena frustrační tolerance, je nedostatek stability a zásadovosti, provázené malou spolehlivostí, přičemž se zde

uplatňují prvky bezprostřednosti a naivity, překotnost, impulsivita na straně jedné, avšak únikové tendence při řešení problémů na straně druhé. Jeví se hédonicky orientovaná, dychtivá, nedostatečně předvídatvá, zaměřená na přítomnost a na cíle dostupné v krátkých časových intervalech. Hodnotový a zájmový systém je ochuzený, málo rozvinutý, ale nebylo zjištěno asociálních modalit. Akcentuje péči o dítě, zájem o zajištění potřeb dítěte. Postoj k životu je pasivně receptivní-pasivně přijímající. Sebehodnocení je simplexně formulované, vnímavost ke specifickým vlastním povahy je povrchní, schopnost elementární sebekritiky nízká, má nevědomé tendence k vylepšování svého sebeobrazu, snahu jevit se sociálně žádoucím způsobem, má tendenci k přehánění ctností, avšak nikoli účelově, na podkladě vědomého a úmyslného stavění se do lepšího světla, ale spíše na podkladě nízké znalosti sebe sama, a na podkladě nezralosti. Neshledávána agravace problémů, stesků, nespokojenosti.

5. Odvolání bylo podáno včas, to jest před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 trestního řádu), oprávněnou osobou [§ 246 odst. 1 písm. a) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu) neshledal ani jiného důvodu k jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 trestního řádu či odmítnutí podle § 253 odst. 3 trestního řádu.
6. Krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání státní zástupkyně není důvodné.
7. V řízení, jež rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebyl tedy důvod k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
8. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k závěru, že se v něm nalézací soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v ustanovení § 125 trestního řádu. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
9. Provedené důkazy okresní soud ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu při pečlivém uvážení všech okolností případu vyhodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal přitom na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl nebo že by hodnocení důkazů bylo provedeno v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Za dané situace odvolací soud plně respektoval provedené hodnocení důkazů okresním soudem, jímž je ostatně podle § 263 odst. 7 věta poslední trestního řádu i vázán.
10. Krajský soud předně konstatuje, že neshledal žádný extrémní rozpor mezi obsahem provedených důkazů a závěrem okresního soudu o zproštění obžalovaného viny.
11. Okresní soud poukázal na skutečnost, že poškozená uvedla rozdílné skutečnosti v rámci své výpovědi z přípravného řízení a hlavního líčení, pokud jde o to, zda došlo k nějakému násilí již před jejím odchodem z pokoje nebo až po jejím návratu ze záchodu. Okresní soud se přiklonil k verzi obžalovaného, že do té doby (z kontextu do doby návratu poškozené ze záchodu) mezi nimi nedošlo k situaci, kdy by poškozená dala najevo svůj nesouhlas, přičemž poškozená určitě mohla požádat svoji matku či kohokoli jiného o pomoc a vyzvednutí svých věcí z pokoje

obžalovaného, pokud před jejím odchodem na záchod docházelo k nějakému násilí. Okresní soud pak neuvěřil verzi poškozené, že jí obžalovaný držel ruce nad hlavou, když ji položil na postel a natíral ji masťou z včelího vosku, kdy je technicky prakticky nepřijatelné, že by v této poloze poškozená zvládla volat na policii a psát SMS příteli, kdy se přiklání k verzi obžalovaného, který připustil krátký hovor mezi poškozenou a jejím přítelem, kdy měla ruce volné. Poškozená pak nedokázala vysvětlit, proč obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, zanechal a v které to bylo chvíli. U hlavního líčení poškozená připustila, že jí obžalovaný ke styku přemlouval, ale když jej odmítla, odtáhl se a vzdal to. Ve výpovědi ze dne 17. 4. 2019, tj. v rámci přípravného řízení, uvedla, že nejdříve vytočila číslo policie, a potom teprve řekla obžalovanému, aby toho nechal. On toho nechal, protože mu došlo, že to nemá cenu. K výše uvedené argumentaci okresního soudu uvádí krajský soud následující:

12. Poškozená skutečně uvedla v rámci hlavního líčení i přípravného řízení odlišné verze celé události. U hlavního líčení vypověděla, že do doby, než se vrátila ze záchodu, s obžalovaným na sebe vzájemně nesahali, jen kecali, kouřili a pili, až po návratu ze záchodu ji obžalovaný chytl za ruce a svalil na postel. Přítel jí říkal, že mu volala, asi mu sdělila, že je u obžalovaného, policii vytočila z mobilního telefonu na záchodě, a pak ho schovala pod polštář, aby si toho obžalovaný nevšiml, což vzápětí upřesnila s tím, že telefon vytočila, jak si k obžalovanému sedla. Poté, co jí obžalovaný sepnul ruce a lehl na břicho, řekla, že jí to bolí, chtěl ji vysvléci, strčil jí ruku mezi nohy, mazal ji jednou rukou po těle a strčil jí ruku mezi nohy, ona ho nějak odstrčila, že jí bolí břicho, on se oddělal a vzdal to, furt mu říkala, aby přestal, že jí bolí břicho, že to nechce, tak potom to vzdal, pořád ji přemlouval, že se jí to bude líbit, neví, proč to nedodělal, ale vzdal to, pak mohla normálně odejít.
13. V přípravném řízení poškozená vypověděla, že jí obžalovaný začal osahávat, líbat a nechtěl ji pustit již před tím, než šla na záchod, kdy na něho řvala, at' toho nechá, nicméně se však musela ze záchodu vrátit do pokoje pro mobilní telefon. Ve vztahu ke svému příteli K. R. uvedla, že tomuto psala SMS. Po jejím návratu ze záchodu ji obžalovaný svalil na postel, cucal jí prsa, mazal ji mastičkou, pak chtěl orální sex, snažila se rukama bránit, prosila, at' na ni neleží, strčil jí prsty mezi nohy, říkala, že jí to bolí, at' toho nechá, snažila se ho sundat ze sebe, volala na policii, at' to slyší, začala brečet, on toho nechal, buď si všiml, že volá policii nebo dospěl k závěru, že to nemá cenu, že se bude bránit nebo se vzpamatoval. K dotazu obhájce uvedla, že vytočila policii, telefon dala vedle sebe, a pak obžalovanému řekla, at' toho nechá.
14. Obžalovaný v rámci svých výpovědí připustil, že již před odchodem poškozené na záchod se s poškozenou mazlili, šahal jí na prsa, políbil ji a položil na postel, poškozená řekla, že to nemá cenu a že nechce, on přestal, poškozená odešla na záchod.
15. Okresní soud tak sice nepřesně uvedl, že se přiklonil k verzi obžalovaného, že do doby odchodu poškozené na záchod nevyslovila poškozená nesouhlas s počínáním obžalovaného, kdy obžalovaný sám v rámci svých výpovědí nesouhlas ze strany poškozené ještě před jejím odchodem na záchod připustil. Nicméně je iracionální, aby se poškozená poté, co se obžalovaný snaží o intimnost, se kterými tato nesouhlasí, vracela pro mobilní telefon, který mohl v ten den nebo následující vyzvednout někdo jiný. Tento argument okresního soudu nelze vnímat jako subjektivní posouzení a hodnocení soudu o tom, jakým způsobem měla či neměla poškozená reagovat na danou situaci, nýbrž jako vyhodnocení si věrohodnosti výpovědi poškozené.
16. Poškozená v rámci hlavního líčení uvedla, že se přiklání k výpovědi z přípravného řízení, neboť si již toho mnoho nepamatuje. Výpovědi zachycené v protokolech o výpovědích, které byly přečteny podle § 211 odstavec 1 trestního řádu, jsou důkazně zásadně rovnocenné výpovědím učiněným při osobním výslechu stejných osob u hlavního líčení, nicméně krajský soud podotýká,

že rozpory ve výpovědích poškozené jsou nejen mezi jejími výpověďmi učiněnými v rámci přípravného řízení a hlavního líčení, kdy podotýká, že přesto, že obžalovaná uvádí u hlavního líčení, že si toho již moc nepamatuje, je její výpověď poměrně podrobná a obsáhlá, ale i v rámci její výpovědi učiněné v přípravném řízení dne 17. 4. 2018, přičemž obžalovaná neví, zda při této výpovědi nebyla opilá, kdy poškozená nejprve popisuje svoji aktivní obranu proti obžalovanému, který se domáhá styku, mimo jiné i orálního sexu, vytáčí telefonní číslo policie, ať vše slyší, kdy následně v rámci dotazu obhajoby uvádí, že svůj nesouhlas s jednáním obžalovaného vyslovila až poté, co volala na policii. Pokud pak vypověděla v přípravném řízení, že svému příteli poslala SMS s žádostí o pomoc, což tento potvrdil s tím, že ji již smazal, pak na fotografii mobilního telefonu poškozené na č. l. 36 je uvedeno telefonní číslo K. R. v rámci vytočených volání, což koresponduje s výpovědí obžalovaného, že poškozená svému příteli telefonovala a slyšel tak jejich hovor.

17. Pokud je argumentováno telefonátem na policii, pak krajský soud poukazuje na skutečnost, že tak, jak je uvedeno v odvolání státní zástupkyně, skutečně došlo ke slovním projevům doprovázenými vzlyky ze strany poškozené, nicméně na tyto je reagováno obžalovaným slovy: „**Volá Ti někdo.**“ Dle závěru krajského soudu si lze jen stěží představit takovou reakci u někoho, kdo se právě přes odpor ženy snaží na této vykonat soulož. Stejně tak není zcela jasné, že v případě odstrkování obžalovaného, jak poškozená uvádí v přípravném řízení, má prostor pro to, aby volala policii a je jí to umožněno a ve shodě s okresním soudem se jeví jako technicky nemožné, aby, jak uvedla poškozená u hlavního líčení, tato mohla telefonovat, i když jí obžalovaný drží ruce.
18. Pokud je namítáno, že poškozená by s ohledem na svoje mentální schopnosti nebyla schopna zinscenovat celou situaci tak, že by, aniž by k čemukoliv ze strany obžalovaného docházelo, volala policejnímu orgánu, krajský soud podotýká, že poškozená před telefonátem policejnímu orgánu volá svému příteli, se kterým se před tím pohádala, kdy si je nutno uvědomit, že je ve stavu silné podnapilosti a nelze vyloučit, že důvodem telefonátu mohla být snaha vyvinut sebe kvůli své přítomnosti na pokoji muže, o kterém svému příteli sdělila, že ji neustále obtěžuje, kdy její přítel naproti tomu vypověděl, že poškozená s obžalovaným nikdy sexuální styk neměla a vylučuje, že by ho mohla podvést, nikoliv tedy snaha obžalovaného z něčeho obvinít.
19. Krajský soud v tomto kontextu poukazuje na citovaný znalecký posudek ve věci sp. zn. 2 T 106/2017, ze kterého mimo jiné vyplynulo, že v sociálním chování poškozené lze očekávat nedostatek racionality, cílevědomosti, trpělivosti. Nevykazuje sice tendence k přibírání dominantních rolí, není však ani zvýrazněná tendence k podřízenosti, v konfliktních či zátěžových situacích kolísá od vzdávání se vlivu a zodpovědnosti při jisté netečnosti až k dominantnímu sebeprosazení. Není výrazně snižená frustrační tolerance, je nedostatek stability a zásadovosti, provázené malou spolehlivostí, přičemž se zde uplatňují prvky bezprostřednosti a naivity, překotnost, impulsivita na straně jedné, **avšak únikové tendence při řešení problémů na straně druhé. Vnímavost ke specifikům vlastní povahy je povrchní, schopnost elementární sebekritiky nízká, má nevědomé tendence k vylepšování svého sebeobrazu, snahu jevit se sociálně žádoucím způsobem, má tendenci k přehánění ctností, byť ne účelově.**
20. Lze zcela souhlasit s argumentací státní zástupkyně, že je běžné, že v případě trestného činu znásilnění proti sobě stojí dvě verze případu, nicméně právě proto je nutné velmi pečlivě hodnotit obě výpovědi, a to v kontextu dalších provedených důkazů.
21. Jestliže tak okresní soud poškozené neuvěřil, kdy poukázal na nelogické části její výpovědi a rozpory v jejích výpovědích a skutečnost, že poškozená nedokázala vysvětlit, za jakých okolností,

a v jaké chvíli obžalovaný se svými sexuálními požadavky přestal, kdy dokonce připouští, že to bylo až po telefonátu policii, kdy všeho zanechal, přičemž na jejím těle nebyly zaznamenány známky násilí, a dospěl tak k závěru, že byt' nepochybně došlo k určitým intimnostem mezi obžalovaným a poškozenou, nebylo prokázáno, že do doby, kdy poškozená vyslovila s počínáním obžalovaného nesouhlas, k násilím z jeho strany nedošlo, nepochybil.

22. Okresnímu soudu je nutno nicméně vytknout argumentaci procesně nepoužitelným důkazem v podobě úředního záznamu po podání vysvětlení poškozené ze dne 8. 4. 2018,
23. Krajský soud se pak neztotožňuje se závěrem státní zástupkyně o nutnosti vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie k osobě poškozené, kdy jako dostatečné považuje přečtení části znaleckého posudku jako listinného důkazu ve věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 2 T 106/2017. Zbylá část posudku sice nebyla čtena, neboť pokud jde o vnímání a zapamatování si určité události, je nutno posoudit vždy konkrétní případ, nicméně s ohledem na odstup od předmětné události, skutečnost, že obžalovaná již u hlavního líčení u Okresního soudu v Bruntálu poukazovala na to, že si mnoho nepamatuje a dostatek provedených důkazů ve věci považuje krajský soud vypracování navrhovaného posudku za nadbytečný.
24. Krajský soud dále uvádí, že okresní soud sice skutečně neprovedl důkaz spisovým materiálem ve věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 2 T 106/2017, nicméně z tohoto provedl jako listinný důkaz rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 31. 10. 2017 č. j. 2 T 106/2017-261 a usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 2. 2018 č. j. 6 To 454/2017-290, ze kterých se podávají okolnosti znásilnění poškozené, kdy tak krajský soud doplnil dokazování toliko o již shora uvedený znalecký posudek v této věci.
25. Protože okresní soud hodnotil důkazy ve shodě s jejich obsahem, nedopustil se žádné deformace důkazů, ani jinak nevybočil z rámce volného hodnocení důkazů a zároveň své hodnotící úvahy jasně, srozumitelně a zejména logicky vysvětlil, krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěrům shodným se závěry soudu nalézacího, a proto nemohl postupovat jinak než odvolání obžalované jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítnout.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byt' bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) trestního řádu nebo 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 17. června 2020

JUDr. Čestmír Duda v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Pavla Růžičková v. r.